

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11C/73/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120209746
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2021:2120209746.1

Uznesenie

Okresný súd Trnava v právnej veci navrhovateľky: C.. E. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXXX/XX, P., zastúpená: Špireková & Partners s.r.o., IČO: 47 232 811, Námestie Matice slovenskej 6, Žiar nad Hronom, proti protistrane: C.. W. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXXX/XX, P., o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

I. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia sa **z a m i e t a**.

II. Protistrane sa nárok na náhradu trov konania o neodkladnom opatrení **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 28.12.2020 bol tunajšiemu súdu doručený návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým navrhovateľka navrhuje, aby súd vylúčil protistranu z užívania nehnuteľností zapísaných v katastri nehnuteľností pre katastrálne územie P., obec P., okres P., na liste vlastníctva č. XXXX: stavba - súpisné číslo: XXXX, postavená na parcele registra „, parcelné číslo: XXXXX/XXX, druh stavby: rodinný dom, pozemok - evidovaný ako parcela „, parcelné číslo: XXXXX/XX, výmera XXX mX , druh pozemku: orná pôda, pozemok - evidovaný ako parcela „, parcelné číslo: XXXXX/XXX, výmera XXX mX , druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, pozemok - evidovaný ako parcela „, parcelné číslo: XXXXX/XXX, výmera XX m2, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, a to až do vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov k predmetným nehnuteľnostiam a zároveň zakázal protistrane, aby uvedené nehnuteľnosti prenechával do nájmu alebo iného užívania tretím osobám, a to až do vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva navrhovateľky a protistrany, ako aj náhrady trov konania.

2. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnila navrhovateľka tým, že navrhovateľka a protistrana majú okrem iného v bezpodielovom spoluvlastníctve vyššie uvedené nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX pre katastrálne územie P., obec P., okres P.. Bezpodielové spoluvlastníctvo manželov vzniklo uzavretím manželstva dňa XX.XX.XXXX a zaniklo rozsudkom Okresného súdu Trnava o rozvoде manželstva zo dňa XX.XX.XXXX, sp.zn. XXPc/XX/XXXX, právoplatným XX.XX.XXXX. K vyporiadaniu zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva medzi stranami sporu do dnešného dňa nedošlo. Navrhovateľka citovala ustanovenia § 144 a § 146 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 324 Civilného sporového poriadku. Navrhovateľka ďalej uviedla, že užíva vyššie uvedené nehnuteľnosti sama s dcérou D. I., nar. XXXX, trvale bytom B. XXXX/XX, P., ktorá je študentkou denného štúdia na E. D. v J. a ešte stále býva v rodičovskom dome. Strany sporu majú aj ďalšiu spoločnú dcéru L. I., nar. XXXX, ktorá má v rodičovskom dome stále trvalý pobyt, zariadenú vlastnú izbu, ktorú aj sporadicky využíva. Protistrana sa bezodkladne po rozvoде manželstva odsťahovala ku svojej priateľke C. L. a do nehnuteľností patriacich do BSM chodí len sporadicky bez ohlásenia, pričom postupne vynáša z rodinného domu veci patriace do BSM. Navrhovateľka napriek uvedenému, protistrane ako bezpodielovému spoluvlastníkovi nikdy nebránila v užívaní nehnuteľností patriacich do BSM a protistrana má neobmedzený prístup do predmetných nehnuteľností. Niekedy v mesiaci november 2020 protistrana vyzvala navrhovateľku, aby si vypratala svoje veci z niektorých izieb, nakoľko do

nehnutelností patriacich do BSM si protistrana sťahuje svoju priateľku (zrejme aj s jej dcérou, ktorá nie je dcérou protistrany). S uvedenou výzvou sa obrátil aj na spoločné dcéry. Navrhovateľka s uvedeným plánovaným postupom protistrany ohľadom užívania nehnuteľností patriacich do BSM výslovne nesúhlasila. Navrhovateľka sa snažila protistrane vysvetliť, že nie je vhodné si do ich spoločnej nehnuteľnosti (v ktorej ona sama s dcérou ďalej žije) nasťahovať krátko po rozvode jeho novú priateľku, s ktorou mal už počas manželstva mimomanželský pomer. Vyzvala protistranu, nech berie ohľad okrem iného aj na spoločnú dcéru, ktorá je v súčasnosti študentkou vysokej školy, dosahuje nadštandardné výsledky a potrebuje pre svoje štúdium pokoj a klud. Protistrana však trvá na svojom a do nehnuteľností patriacich do BSM sa plánuje nasťahovať späť spolu s pani L. „O dom a údržbu sa budem starať aj s pani L. keď tam budeme bývať. (...) Každý budeme užívať polovicu domu a komu a na aký účel tú polovicu poskytne je jeho výlučná vec.“ Na opakovane vyjadrovaný nesúhlas navrhovateľky protistrana uviedla „Tvoj súhlas resp. nesúhlas ja v žiadnom prípade nepotrebujem a je výlučne na mne kto v mojej polovici domu bude. Aj keby som to prenajal cigáňom.“ Zo strany protistrany navyše po rozvode manželstva strán sporu začalo dochádzať k verbálnym útokom tak na navrhovateľku ako i spoločné dcéry. Dcére D. v rodinnom dome patriacom do BSM v septembri XXXX vulgárne nadával, následne jej zobral kreditnú kartu vydanú na meno navrhovateľky a odišiel z domu. Dcéra D. bola po tomto incidente veľmi otrásená, z otca mala strach a podala na neho aj oznámenie o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktoré je vedené na OÚ P.. Následne v novembri 2020 protistrana za prítomnosti svojej priateľky na verejnosti fyzicky zaútočila na staršiu dcéru L. pred očami mladšej dcéry D., a to tým spôsobom, že „ju schmatol, pritiahol k zábradiu na poschodí tak, že telom mohla cez neho prepadnúť a začal ju škrtiť, ale tak, že dcéra lapala po dychu“. Následne dcéra L. musela absolvovať lekárske ošetrenie z dôvodu spôsobených zranení a podala na otca trestné oznámenie o fyzickom napadnutí. Obe dcéry sú z otcovho správania psychicky na dne a majú strach. Z hore uvedeného konania protistrany je zrejme, že jeho konanie tak voči navrhovateľke ako i voči spoločným dcéram je nepripustné. Protistrana na jednej strane odmieta akceptovať skutočnosť, že bezpodielové spoluvlastníctvo k nehnuteľnostiam nie je vyporiadané a do spoločných nehnuteľností sa chce nasťahovať aj s priateľkou a jej dcérou, a na druhej strane sa voči navrhovateľke opakovane dopúšťa slovných útokov a voči dcéram aj fyzických útokov, v dôsledku ktorých je spolužitie s protistranou nielen pre navrhovateľku, ale aj pre ich spoločné deti neznesiteľné. S ohľadom na tieto skutočnosti má navrhovateľka za to, že sú naplnené predpoklady pre aplikáciu vyššie citovaného zákonného ustanovenia (§ 146 Občianskeho zákonníka). Nakoľko nariadením neodkladného opatrenia, ktorým by súd vylúčil protistranu z užívania nehnuteľností patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva s navrhovateľkou, nebude protistrane znemožnené, aby predmetné nehnuteľnosti neprenehala do nájmu alebo iného užívania tretím osobám, navrhovateľka sa domáha svojím návrhom aj tohto petítu. Navrhovateľka záverom uviedla, že prípadným navrhovaným rozhodnutím súdu protistrana nestráca svoje vlastnícke (spoluvlastnícke) právo k predmetným nehnuteľnostiam, ktoré sú aj po rozvode manželstva účastníkov stále v ich bezpodielovom spoluvlastníctve (ktoré síce zaniklo rozvodom, ale doposiaľ nedošlo k jeho vyporiadaniu), ale protistrana je len obmedzená v jednej zo zložiek vlastníckeho práva - v práve užívania, pričom toto obmedzenie je dôsledkom správania sa protistrany, ktoré stavia do popredia základné ľudské práva, ako sú právo na život, zdravie, slobodu a ľudskú dôstojnosť.

3. K návrhu navrhovateľka priložila list vlastníctva č. XXXX pre k.ú. P., lekárske nálezy zo dňa XX.XX.XXXX, žiadanky o odborné vyjadrenia, Potvrdenie ORPZ o oznámení zo dňa 15.11.2020, Potvrdenie o štúdiu D. I., Potvrdenie ORPZ o oznámení zo dňa 16.09.2020, elektronickú komunikáciu medzi protistranou a navrhovateľkou, elektronickú komunikáciu medzi protistranou a dcérami, rozsudok OS Trnava sp.zn. XXPc/XX/XXXX-XXX zo dňa XX.XX.XXXX, predvolanie na OÚ P..

4. Podľa § 324 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

5. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

6. Podľa § 325 ods. 2 písm. c) a d) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby c) nenakladala s určitými vecami alebo právami, d) niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

7. Podľa § 326 ods. 1 a 2 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej

úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. (1) K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva. (2)

8. Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

9. Podľa § 329 ods. 1 a 2 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez vylúčenia a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. (1) Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. (2)

10. Podľa § 144 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), veci v bezpodielovom spoluvlastníctve užívajú obaja manželia spoločne; spoločne uhradzujú aj náklady vynaložené na veci alebo spojené s ich užívaním a udržiavaním.

11. Podľa § 146 ods. 1 a 2 OZ, ak dôjde medzi manželmi k nezhode o právach a povinnostiach vyplývajúcich z bezpodielového spoluvlastníctva, rozhodne na návrh niektorého z nich súd. (1) Ak sa z dôvodu fyzického alebo psychického násillia alebo hrozby takého násillia vo vzťahu k manželovi alebo k blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom dome alebo byte, stalo ďalšie spolužitie neznesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov obmedziť užívacie právo druhého manžela k domu alebo bytu patriacemu do bezpodielového spoluvlastníctva, prípadne ho z jeho užívania úplne vylúčiť. (2)

12. Podľa § 148 ods. 1 OZ, zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

13. Podľa § 149 ods. 1 OZ, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

14. Podľa § 150 OZ, pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

15. Podľa § 853 ods. 1 OZ, občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie.

16. Podľa § 137 ods. 1 a 2 OZ, podiel vyjadruje mieru, akou sa spoluvlastníci podieľajú na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníctva k spoločnej veci. (1) Ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak, sú podiely všetkých spoluvlastníkov rovnaké. (2)

17. Podľa § 139 ods. 1 a 2 OZ, z právnych úkonov týkajúcich sa spoločnej veci sú oprávnení a povinní všetci spoluvlastníci spoločne a nerozdielne. (1) O hospodárení so spoločnou vecou rozhodujú spoluvlastníci väčšinou počítanou podľa veľkosti podielov. Pri rovnosti hlasov, alebo ak sa väčšina alebo dohoda nedosiahne, rozhodne na návrh ktoréhokoľvek spoluvlastníka súd. (2)

18. Podľa Čl. 20 ods. 1 a 5 ústavného zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky (ďalej len „ÚSR“), každý má právo vlastníť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Majetok nadobudnutý v rozpore s právnym poriadkom ochranu nepožíva. Dedenie sa zaručuje. (1) Iné zásahy do vlastníckeho práva možno dovoliť iba vtedy, ak ide o majetok nadobudnutý nezákonným spôsobom alebo z nelegálnych príjmov a ide o opatrenie nevyhnutné v demokratickej spoločnosti pre bezpečnosť štátu, ochranu verejného poriadku, mravnosti alebo práv a slobôd iných. Podmienky ustanoví zákon. (5)

19. Podľa § 123 OZ, vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

20. Súd mal z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vrátane jeho príloh za osvedčené, že navrhovateľka a protistrana boli manželmi, ktoré manželstvo bolo právoplatne rozvedené rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 13Pc/12/2020-138 zo dňa XX.XX.XXXX, právoplatným ku dňu XX.XX.XXXX, pričom ich bezpodielové spoluvlastníctvo manželov doposiaľ vyporiadané nebolo. Z listu vlastníctva č. XXXX. pre k.ú. P. vyplýva, že navrhovateľ a jeho manželka sú evidovaní ako bezpodieloví spoluvlastníci nehnuteľností nachádzajúcich sa v k.ú. P., a to: stavba - rodinný dom súp.č. XXXX postavený na parc.č. XXXXX/XXX, pozemok parc.č. XXXXX/XX - orná pôda o výmere XXX m², pozemok parc.č. XXXXX/XXX - zast. plocha a nádvorie o výmere XXX m², pozemok parc.č. XXXXX/XXX - zast. plocha a nádvorie o výmere XX m².

21. Podľa tvrdenia navrhovateľky, vyššie uvedené nehnuteľnosti užíva navrhovateľka s plnoletou dcérou D., pričom plnoletá dcéra L. má v rodičovskom dome zariadenú izbu, ktorú sporadicky využíva. Navrhovateľka svojim návrhom žiada, aby súd do vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov k predmetným nehnuteľnostiam vylúčil protistranu z užívania nehnuteľností a zakázal jej prenechávanie nehnuteľností do nájmu alebo iného užívania tretím osobám. Navrhovateľka návrh vo veci samej nepodala, ani v návrhu takýto zámer neuvádza.

22. Neodkladné opatrenie je prostriedkom naliehavej procesnej ochrany a je určené na riešenie takých situácií, kde je potrebný rýchly zásah súdu, rýchla úprava pomerov strán sporu. Predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia je, aby sa aspoň osvedčila potreba neodkladnej úpravy, o ktorej nemôžu byť vážne pochybnosti, pričom táto úprava sa musí javiť ako naliehavá. Neodkladné opatrenie má svojimi účinkami chrániť pred konaním, ktoré hrozí alebo trvá. Nariadiť neodkladné opatrenie je možné vtedy, ak je potrebný okamžitý zásah súdu a tento dôvod musí existovať v čase, keď o nariadení neodkladného opatrenia súd rozhoduje. Predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia je teda osvedčenie existencie práva vo veci samej a naliehavosť potreby dočasnej úpravy pomerov strán sporu. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie, čo pre krátkosť času zvyčajne ani nie je dobre možné. Je však nutné, aby boli splnené základné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to buď potreba dočasnej úpravy pomerov strán sporu alebo existencia reálnej obavy, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený. Súdna prax vyžaduje i naplnenie podmienky, že neodkladným opatrením sa nesmie vytvoriť nenávratný, nenapraviteľný stav v právnych vzťahoch strán, a že ujma povinného nesmie byť neprímeraná výhode, ktorú nariadením neodkladného opatrenia získa druhá strana.

23. Pri zohľadnení všetkých relevantných okolností prípadu v danom štádiu súd dospel k záveru, že návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je možné vyhovieť, ale je potrebné ho zamietnuť.

24. Predovšetkým, z obsahu spisového materiálu nevyplýva osvedčenie pravdepodobnosti nároku navrhovateľky vo veci samej, čo je jedným z predpokladov nariadenia neodkladného opatrenia. Navrhovateľka ani netvrdí a už vôbec ničím neosvedčuje, že by to mala byť práve ona, kto by sa mal po zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov stať výlučným vlastníkom predmetných nehnuteľností, a preto by to mala byť práve ona, kto by mal až do toho času (vyporiadania BSM) nehnuteľnosti užívať. Z uvedeného potom vyplýva záver, že navrhovateľka ničím neosvedčila existenciu práva vo veci samej, ktorému by sa mala poskytnúť dočasná ochrana.

25. Súd pritom odkazuje napr. na uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2Co/370/2016 zo dňa 12.09.2016, uznesenie Krajského súdu v Nitre sp.zn. 7Co/499/2016 zo dňa 15.08.2016. Najmä súd poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k. 10Co/24/2019-262 zo dňa 31.05.2019, v ktorom odvolací súd uviedol, že „bez osvedčenia dôvodnosti chráneného nároku neprichádza nariadenie neodkladného opatrenia do úvahy. Pri osvedčovaní dôvodnosti a trvania chráneného nároku, teda nároku vo veci samej, je žalobca povinný dosiahnuť tzv. hodnoverné osvedčenie (keďže zjavne nedôvodnému nároku nemožno poskytnúť predbežnú procesnú ochranu). Osvedčené skutočnosti majú preto spĺňať atribút vysokej pravdepodobnosti a súd z nich pri rozhodovaní vychádza. Dosiahnutie náležitej miery pravdepodobnosti rozhodujúcich skutočností z hľadiska hmotného a procesného práva

legitimizuje vyhovujúci výrok a teda nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia (porov. Števíček M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016, 1106 s.).“

26. Keďže Občiansky zákonník neupravuje osobitne režim vlastníckeho práva bývalých manželov k ich spoločnému majetku v období od zániku BSM do času jeho vyporiadania, je potrebné vzťah navrhovateľky a protistrany ku spoločne nadobudnutému majetku v zmysle ustanovenia § 853 ods. 1 OZ považovať za vzťah, ktorý je obsahom a účelom mu najbližším, t.j. za vzťah podielového spoluvlastníctva, a to až do doby jeho vyporiadania. Podiel je základným znakom podielového spoluvlastníctva a vyjadruje mieru, akou sa spoluvlastníci podieľajú na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníctva k spoločnej veci. K právam, ktoré spoluvlastníkom patria, nepochybne patrí právo užívať spoločnú vec, brať z nej úžitky, scudziť ju, zaťažovať, a podobne, samozrejme len v rámci rozsahu, ktorý zodpovedá veľkosti spoluvlastníckeho podielu.

27. Z návrhu a jeho príloh (najmä elektronickej komunikácie) pritom nevyplýva, že by protistrana mala záujem užívať viac ako polovicu rodinného domu, ktorý podiel na protistranu v tomto štádiu zaniknutého, ale doposiaľ nevyporiadaneho, majetku pripadá. Z uvedeného vyplýva, že nebola daná ani naliehavosť potreby dočasnej úpravy pomerov strán sporu (keďže protistrana sa domáha užívania domu iba v rozsahu na ňu pripadajúceho potencionálneho spoluvlastníckeho podielu) a zároveň navrhovateľka ani ničím neosvedčila, že bez nariadenia neodkladného opatrenia by jej mohla vzniknúť ťažko napravitelná ujma.

28. Okrem vyššie uvedeného poukazuje súd na skutočnosť, že vychádzajúc z ustanovenia § 146 ods. 2 OZ (na ktoré poukazovala navrhovateľka vo svojom návrhu) je možné rozhodnutím súdu vylúčiť osobu z užívania domu patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva iba v prípade, že je v manželskom zväzku s druhým bezpodielovým spoluvlastníkom („na návrh jedného z manželov“) a ide o ich spolužitie v spoločnom dome („stalo ďalšie spolužitie neznesiteľným“). Tieto podmienky však v tu prejednávanej veci splnené nie sú, keďže manželstvo navrhovateľky a protistrany už bolo právoplatne rozvedené a zároveň v spoločnom rodinnom dome spolu nežijú.

29. Zároveň súd poukazuje na to, že vylúčenie spoluvlastníka z užívania spoločnej veci je krajným, výnimočným riešením, pretože ide o pomerne veľký zásah do jeho práv. Na to, aby bolo možné obmedziť, či vylúčiť druhého manžela z užívania domu, či bytu, musia byť splnené nasledovné podmienky: fyzické alebo psychické násilie alebo hrozba takétoho násillia a neznesiteľnosť ďalšieho spolužitia v spoločnom dome či byte. Násilie nemusí vykazovať znaky trestného činu, postačí ak pôjde o priestupok proti občianskemu spolunažívaniu. Pri neznesiteľnosti ďalšieho spolužitia ide o prípady, keď ďalšie spolužitie manželov nemožno zniesť, strpieť a vydržať. Medzi násillím a neznesiteľnosťou ďalšieho spolužitia musí byť daná príčinná súvislosť.

30. Okrem toho, že navrhovateľka neosvedčila neznesiteľnosť ďalšieho spolužitia v spoločnom dome (keďže strany spolu ani nežijú), navrhovateľkou predložené oznámenia na ORPZ a lekárske správy nie sú ani dostatočnými dôkazmi o násilnom správaní sa protistrany k dcéram, keď navrhovateľka ani netvrdila ani neosvedčila, že by tu bolo právoplatné rozhodnutie o vine protistrany z trestného činu, resp. priestupku.

31. Je potrebné vychádzať zo skutočnosti, že neodkladné opatrenie sa vydáva len na základe osvedčených skutočností a bez vyjadrenia protistrany. Hoci právna úprava v Civilnom sporovom poriadku upúšťa od doterajšej koncepcie nutnej predbežnosti poskytovanej ochrany (t.j. po nariadení neodkladného opatrenia nemusí nevyhnutne nasledovať konanie vo veci samej), nie je možné ju aplikovať bezvýhradne. V tu prejednávanej veci mal súd za to, že je vylúčené, aby súd len na základe k návrhu priložených dôkazov, bez možnosti protistrany sa vyjadriť a predložiť vlastné dôkazy (čo je z charakteru konania o neodkladnom opatrení vylúčené) zasiahol do ústavného práva protistrany vlastniť majetok (čl. 20 ÚSR) v zmysle obmedzenia protistrany v užívaní predmetu svojho vlastníctva (§ 123 OZ).

32. Z uvedeného vyplýva, že ak by aj bola možná aplikácia ustanovenia § 146 ods. 2 OZ, nebolo by to možné v rámci tohto konania o neodkladnom opatrení, ale iba v konaní vo veci samej po riadne vykonanom dokazovaní.

33. Neodkladné opatrenie je procesným prostriedkom, ktorým sa upravujú pomery strán, ak ide o stav, ktorý neznesie odklad, pričom jeho nariadením nesmie dôjsť k nevyváženému zásahu do vzťahov strán. Pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti, ale zároveň musia byť osvedčené okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu. Neodkladné opatrenie nemožno nariadiť bez osvedčenia aspoň základných skutočností, ktoré by umožnili prijať záver o možnej opodstatnenosti uplatneného práva. To znamená, aby súd mohol poskytnúť ochranu nariadením neodkladného opatrenia, musí byť aspoň osvedčené, že existuje určité právo navrhovateľa, a že toto právo môže byť ohrozené alebo narušené a na jeho ochranu je neodkladné opatrenie potrebné.

34. Súd dospel k záveru, že navrhovateľka sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhala zásahu do vlastníckeho práva protistrany bez toho, aby hodnoverne zdôvodnila a osvedčila dôvodnosť požadovaného zásadného obmedzenia práv protistrany. Obmedzenie vlastníckeho práva protistrany v zmysle vylúčenia z užívania nehnuteľností by bolo podľa názoru súdu neprimerane zvýhodňujúcim navrhovateľku a v tomto štádiu (bez riadne vykonaného dokazovania) predčasným. Preto bolo potrebné považovať návrh v časti vylúčenia protistrany z užívania nehnuteľností za nedôvodný.

35. Pokiaľ ide o návrh v časti navrhovaného zákazu protistrane, aby uvedené nehnuteľnosti prenechávala do nájmu alebo iného užívania tretím osobám, v tejto časti súd považoval návrh rovnako za nedôvodný. Navrhovateľka návrh v uvedenej časti odôvodnila len tým, že nariadením neodkladného opatrenia, ktorým by súd vylúčil protistranu z užívania nehnuteľností, nebude protistrane znemožnené, aby predmetné nehnuteľnosti neprenechala do nájmu alebo iného užívania tretím osobám. Navrhovateľka však ani netvrdila, ani ničím neosvedčila, že bez nariadenia takéhoto neodkladného opatrenia by jej mohla vzniknúť ťažko napravitelná ujma, a ani to, že by mala protistrana v úmysle takýmto spôsobom s nehnuteľnosťami nakladať. Takýto zámer nie je možné vyvodiť z predloženej elektronickej komunikácie, z ktorej vyplýva iba zámer protistrany užívať polovicu rodinného domu spolu so svojou priateľkou, pričom „prenajatie cigánom“ sa uvádza len na zdôraznenie predchádzajúcej vety, že je výlučne na protistrane, kto v „jej“ polovici domu bude.

36. Zároveň aj pre túto časť návrhu platí (obdobne ako v odseku 24.), že nie je osvedčené, že by to mala byť práve navrhovateľka, kto by sa mal po zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov stať výlučným vlastníkom predmetných nehnuteľností, a preto by to mala byť práve ona, kto by mal až do vyporiadania BSM rozhodovať o nakladaní s nehnuteľnosťami (v zmysle umožnenia nehnuteľnosti užívať tretím osobám - v jej prípade plnoletým dcéram) a protistrana by toto právo nemala. Súd dodáva, že prípadné uzatvorenie nájomnej zmluvy, zmluvy o výpožičke, resp. obdobnej zmluvy na spoločnú nehnuteľnosť je rozhodovaním o hospodárení so spoločnou vecou podľa § 139 ods. 2 OZ, o čom rozhodujú spoluvlastníci väčšinou počítanou podľa veľkosti podielov, pričom pri rovnosti hlasov, alebo ak sa väčšina alebo dohoda nedosiahne, rozhodne na návrh ktoréhokoľvek spoluvlastníka súd.

37. S poukazom na vyššie uvedené dospel súd k záveru, že predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia v predmetnej veci splnené neboli, preto súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vo výroku I. tohto uznesenia zamietol.

38. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

39. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (1) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. (2)

40. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

41. K rozhodnutiu o náhrade trov konania o neodkladnom opatrení súd uvádza, že Civilný sporový poriadok neobsahuje samostatné ustanovenie, ktoré by upravovalo náhradu trov konania v súvislosti s neodkladnými opatreniami. Súd preto analogicky (čl. 4 ods. 1 CSP) použil ustanovenie § 255 ods. 1 CSP, ktoré je v spojení s § 262 ods. 1 CSP potrebné vykladať tak, že takýmto rozhodnutím nemusí byť iba rozhodnutie vo veci samej. Konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia teoreticky môže byť tiež konečným v konaní, ak by nebola vo veci podaná žaloba, prípadne by žaloba podaná vo

veci samej bola vzatá späť. Ďalej súd poukazuje na to, že výsledok konania o nariadenie neodkladného opatrenia nezávisí od výsledku konania vo veci samej. Keďže konanie o nariadenie neodkladného opatrenia môže byť samostatným konaním, so samostatným návrhom, a toto konanie samostatne končí nariadením neodkladného opatrenia, súd mal za to, že s poukazom na § 262 ods. 1 CSP je povinnosťou súdu rozhodnúť o náhrade trov tohto konania v tomto uznesení. Podporne súd poukazuje napr. na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp.zn. 17Co/52/2017 zo dňa 02.05.2017, sp.zn. 19Co/27/2017 zo dňa 13.04.2017. Súd dodáva, že navrhovateľka ani netvrdila, že by prebiehalo konanie vo veci samej, v ktorom prípade by sa o náhrade trov konania o neodkladnom opatrení rozhodovalo až v konaní vo veci samej.

42. O nároku na náhradu trov konania o neodkladnom opatrení rozhodol súd potom podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a čl. 4 ods. 2 CSP, keď protistrana bola v konaní úspešná, z čoho by vyplýval nárok protistrany na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v plnom rozsahu. Keďže však protistrane žiadne trovy nevznikli, pričom takúto situáciu CSP neupravuje, súd vo výroku II. s poukazom na ustanovenie čl. 4 ods. 2 CSP (princíp racionálneho zákonodarcu) protistrane nárok na náhradu trov tohto konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 357 písm. d), m) CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).